

אנשים

השגרירה והרב

את הסתערוכם של צלמי-העיתונות, שהתקשו להנציח את דמותו מזוויות שונות, קיבל הרב "ישראל בר עם פתיחת משפטו בטבעיות רבה. כאשר העירה לו ידידתו, אורה זכה, למראה מפע הצלמיים: "ממש כמו בקולנוע!" השיב בר, כן, אני המחליף של גרי קופר". . . שגריר צרפת בישראל, ג'אן בורדייז, הגיע לפני שבוע לאשקלון, לביקור רשמי, שגרם כאבראש מרובה לפרנסי העיר לפני קבלת הפנים ניסה ראש העיריה, אריה תגרי, להשיג דגל צרפתי לקבלת פני האורח. התברר שבכל אשקלון לא ניתן להשיג את דגל צרפת. לבסוף נזכרו מארגני הטקס בפאטריוט הצרפתי, תושב אשקלון יעקוב זלקין, שהסכים להשאיל את הדגל לעיריה תמורת ערבות נאותה. התוכנית לשנות את שם הרחוב הראשי בעיר לרחוב צרפת התבטלה ברגע האחרון, מאחר וצייר השלטים לא הספיק להכין את השלט עם שם הרחוב; ואילו בשעת מסיבת הגן בפארק הלאומי של העיר, בו היו צריכים חברי המועצה לקבל את פני השגריר, הגיע האמקום לפנייהם, קיבל את פניהם במקום. כאשר הציג ראש העיר בפני השגריר ורעייתו את חבריו למועצה, התכבד גם נציג הדתיים, הרב שלום עמרם, ברחיצת יי השגריר. רעיית השגריר הושיטה אף היא ידה לקראתו, אולם עמרם לא שם ליבו לכך, ודקה ארוכה השתררה במקום מבוך. ראש העיר הציל את המצב כשהסביר שעמרם הוא כל כך אדוק "שמטעמי דת אינו לוחץ מעולם יד אשה". . . במסיבת גן מפוארת, שערך השבוע טניור ריקארדו סוביראנה אי לובו, שגריר קובה בישראל, לכבוד חגה הלאומי של קובה, היה עורך ידיעות אחרונות, הרב הרצל ריי זנבלום, הידוע כנולד הקומוניסטים מספר 1 של ישראל, שקוע בשיחה ערה עם המזכיר הראשון של שגרירות ברית המועצות צות בישראל, ואסילי אבדיאנקו, הסבר רוזנבלום: "אינני אוטיקומוניסט, אני רק פרו-ישראלי". . . הכתב הצבאי אורי דן, שהצטרף למסע הצוללות הישראליות במימי הים התיכון, ביעץ במסע זה מבצע שאפילו צוללנים ותיקים לא היו מעזים לעשותו — הוא עבר בשתייה בים סוער מצוללת צוללת. אורי שרצה לעבור מה צוללת בה המליני לצוללת שיצאה לאיטליה, בלב הים הפתוח, נשאל קודם לכן על-ידי מפקד הצוללת סגן אלוף יוסף דרור אלי הוא יודע לשחות, הוא השיב בחיוב במלי לתאר לעצמו שיצטרך לבצע את המעבר בשתייה. לבסוף שחה את 250 המטר שהפיר ידיו בין שתי הצוללות בים סוער, כש הצוללנים לבושי מעילי שרעה, צופים בו בחדרה. הם היו נחרדים יותר אילו ידעו מה שידע הוא — כי אינו יודע לשחות, ובקושי הוא שוחה בריכת שחיה אחת. הוא התביש להודות שאינו יודע לשחות וביצע את המבצע.

גילה והטלביזיה

בפני משימה מיוחדת במינה ניצבה ה שבוע מים עולם לשנת 1960, נורמה קאפלי, התחולת, מלכת-היופי הארגנטינית. בעת ביקורה בישראל, ניצלה את ההזדמנות כדי להצטלם כדוגמנית-צילום עבור חברת התעופה אולימפיק אייריינס. שהסיעה אותה לארץ. הצלם אריה קרן החליט לצלמה דקא על זנבו של מטוס-סילון. הבעיה היתה רק כיצד תגיע נורמה לכנף האחר-רית, המתרוממת יותר מעשרה מטר מעל

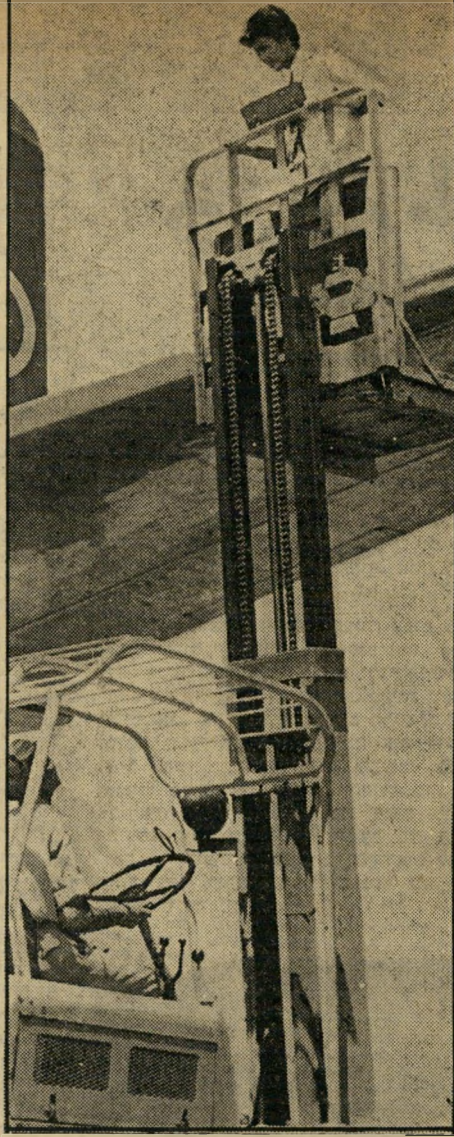
עיקר, כדי לקבוע את חוסר-אחריותה של המשרה והתביעה בהתנהגותה כלפי הנציגים; אחד מיסודות של כל מיסטר דימר קראטי הוא שהנאשם שהובא בפני בית משפט הוא חף מפשע כל עוד לא הוכחה אשמתו. . . מהתחלת הדיון בתיק זה, לא חללה התביעה מלרמוז כי הנאשם הינו אדם, המסוכן לציבור ועברין מועד. כאלו כרי לענות לרמזים אלה של התבר עה, קיבל שמואל ביום זיכיוו מכתב מה חברה בה עבד: "עמדת בהצלחה במיבתח ונתקבלת לעבודה קבועה. כמו כן העלינו את משכורתך ואנו מקווים שתמשיך להצליח."

רגשות הזולת

קיימים אנשים, אצלם טובב העולם סביב דבר אחר, שהוא צפור-נפשם. אחד מאלה הוא אבנר רחמיאלי, מנהל בית-הספר הברי ינס התלאביבי. מרכז מאחיו של המנהל: גינתו המטופחת של בית-הספר. דקא בה, בציפור נפשו המסודרת, נהגו אלמונים להתעלל. רמסו ערוגות-פרחים, דרכו על הדשא ופרצו פירצות גדולות בגדר העוקפת את קודש-קדושו של המנהל. רחמיאלי, שחשב תחילה כי אלה תעלולי תלמידים, צבט לחי פה, הסביר שם, עד שנוכח כי זרים מתנכלים לאוצרו. לכן החליט לגלות את העבריינים והיה גייס למלאכה את תלמידיו. הילדים נצטוו לשמור, יום שבת תמים, בקירבת בית-הספר השכונתי שלהם. יום השמירה נשא פרי: בשעות אחר-הצהריים תפשו שני צעירים התודדים לתוך שטחי בית-הספר. הם אף הצליחו לזהות אותם כאהרון בוזר (21) ואריה נובל (17), מבני השכונה. "זה רע, זה ז"ז" כשהובאו השניים בפני שופט-השלום התלאביבי, הר"ר אליעזר זליקסון, הושיטו ידיים לאות תמחון. "מה עשינו רע מה? שאלו. "שיחקנו במיגרש בכדורסל". אולם עתנו של רחמיאלי היתה שונה: הם הורסים את רכוש בית הספר. התביעה שלא מצאה הוכחות לכך, נאלצה להסתפק בהאשמה בדבר השגת גבול על מנת להרגיו. זה מרגיו, כשמשתקים מבלי לקלקל דבר? טענו עכשיו השניים. "מה פתאום שיתרגו מדבר כזה?" על שאלה זו ענה השבוע השופט זליקסון, שעה שקנס את העבריינים בסך 25 לירות כל אחד. קבע השופט בפסק דינו העקרוני המרתיע: "הנאשמים גרים בשכונת בית הספר ואין ספק שישנו את יחסו של המנהל לרכוש בית-ספרו ואת אישיות-רצונו מפלישתם של זרים. . . אוישותם זו בנסיבות המיקרה, כמוה ככונה להרגיו את המה" זיק ברכוש". במילים אחרות: כל הנוטל אפילו נוצה אחת מציפור-הנפש של הזולת — גם שעה שיחשו אליה תמחוני במקצת — כמו" זה כפוגע במודי ברגשות הזולת. מעתה יוכל רחמיאלי לישון במנוחה. ערו" גות פרחיו יישמרו בפני פלישתם של זרים, שוהרי כדורסל.

הווי

בליקני: באכזיב, אסרו מנהלי מועדון הים התיכון על המבקריות הצרפתיות לל-בוש ביקני, כדי למנוע הפרעות בקצב העבודה של הפועלים הישראליים העוסקים בהקמת המחנה. . . יד החוק: בירי שלים, שעה ששטר צעיר ניסה להפי ריז בין שתי שכונות צעירות שהסתכסכו כיו רק שעה פצצים גנובים, שגכה עקרת בית בת 22 ביד השוטר, קרעה חולצתה, הבריחה אותו מן הבית, המשיכה להכות את יריבתה בת 19 עד בוא תיגבורת מש"טרתית. . . פרם תנחומים: ברמת-גן, סוכל עברין אלמוני במאמציו לחזור ל-קיוסק, עבר למחסן ריק שמאחורי הקיוסק, פרצו, מצא אותו ריק, שחה לבסוף את החלב ואכל את השמנת שבצינורות אשר ניצבו ליד פתח העסק. . . החמור הקמן: באשקלון, פתחה תושבת מעברה שבבית-שבת על מדרגות העירייה, במגמה למ" צוא מי שיגיד לי איך עושים כתי להתי גוש", נימקה: "ממור בעט בבעלי, הוא הפך לשיכור, שבר את הראש לילדנו גנוסף לכל איני יודעת איך אשה מתגרשת בישראל. . . חברי המלומד: באילת, שעה שהעירייה הגישה שורה של תיקים על אר שמירת קניון סמוך לבתיאורחים, והתובע לא הופיע, מילא שופט תלאביבי, שבא במיוחד לאילת, את תפקידי שמש בית-הדין, הקטיגור, השופט והסניגור, זיכה את הנאשמים, קבע: "אני נוהן אימון לדברי ה-סניגוריה".

"מים עולם" עולה על כנף המטוס (ימין) ונכווית ברגליה (שמאל) תחול על פח לוהט

פני האדמה, הפיתרון נמצא בסולם מיכני. מים עולם חלצה את נעליה והורמה בסולם המיכני אל כנפי המטוס. אולם משינסתה להציב את רגליה על המתכת, התברר שוו עדיין חמה מהטיסה. מים עולם צרבה את רגליה, נאלצה לרדת במהירות, באותה דרך בה עלתה. . . לכבוד יותר גדול זכתה מלכת היופי הישראלית של השנה שעברה, עליזה גור. מקלטי הטלביזיה בישראל הקולטים שידורי טלביזיה מקאהיר, תפסו את דמותה של עליזה כשהיא מופיעה בסרט האבנטי הרפתקאות בג'עזן. . . כבוד מסוג אחר מחכה לזמרת הישראלית, ריקה זראי. ריקה הוזמנה להופיע בפני נשיא צרפת, הגנרל שארל דה-גול, ב-14 ביולי, יום יסוד הרפובליקה הצרפתית. מדי שנה מופיעים ביום חג זה בפני הנשיא אמנים ניבחרים מארץ זרה. השנה ניבחרה ריקה לייצג את ישראל. . . במסיבת רעים, כדי להומור הטובה עליה, התפארה שחקנית הקאמדי, גילה אלמגור, בתכונותיה היחיצוניות. העיר לה מנהל התיאטרון יעקב אגמון: "אילו לנגוריון היה מה שיש לך, הוא היה מגיע רחוק מאוד". תיקן אותו שחקן הקאמדי, אורי לוי: "אילו לנגוריון היה מה שיש לגילה, היתה כבר טלביזיה בארץ". . . אגב, אורי לוי עסוק

פסוקי השבוע

- "ח"ב מפא"י דוד הכהן: "עמי העולם, ידידותיים כעווינים כאחר רואים עתה במדינת ישראל מעצמה יציבה."
- "ח"ב מפא"י עקיבא גוברין: "הליברלים תימרים להיות אלטרנטיבה, אך העובד בישראל ידע לאתר נתיבה זו."
- ראש הממשלה דויד בנגוריון על הטלביזיה: "זה גורם לאפליה מעמדית ומויק לנוער. ראיתי את נכדי בלוגדון רתוקים למקלט הטלביזיה ואינם מכינים שעורים."
- "ח"ב מפ"ם יעקב חזן: "חרות משולה לאפניים. היא יכולה לעמוד רק כשהיא מתקדמת. ברגע שהיא נעצרת — היא מתחילה ליפול."
- חרדי שבועון "אתגר": "בגלל הצטרפותו לאחדות העבודה, פורק יגאל אלון יחד עם הפלמ"ח."
- עמוס קינן על צירי ישראל בפאריס: "הוא ידוע מאוד בתלאביבי, בתור אחד שידוע מאוד בפאריס כצייר הידוע מאוד בתלאביבי כצייר בפאריס."

עתה עם שניים מחבריו לתיאטרון, אברהם (בזיק) בייזופף ואילי גורדיצקי, בחזרות להצגה בת שלושה המשתתפים, מנהל הבית. אילי ואורי הצעירים מבזיק נהגים בו כבוד כיאות למבוגר. מאחר שהם מופיעים עתה עימו יחד בהצגת שוע" לים קטנים, הם מכבדים אותו כבר שם. בציניה בו נראה בייזופף נופל מת כשראשו מחוץ לבמה ורגליו על הבמה, מחכים לו תמיד השניים, ברגע בו הוא נופל, כשבידם כוס בירה וכריך. בייזופף נשאר מת לעיני הקהל בקושי רב. . . רפי זלסון, מנהל באילת לא רק את מועדון סוף-העולם אלא גם את הצלת הטובעים בחוף הים. באחד הימים, כשניצב על משמרתו כמציל, ניגש אליו השחקן האנגלי דויד ניבן, ששהה במקום לרגל תצלומי הסרט שני אוביט, וסיפר כי ראה בתוך הים "דמות שחורה ענקית עם כנפיים". רפי האמין יא מיד לתפוס את המפלצת, צלל לתוך הים. התברר שהמפלצת לא היתה אלא תחול ים קטן, באורך חצי מטר, הפציר ניבן בנלסון, בהצביעו לעבר חבורת נשי-השחקנים שישבה על החוף: "אל תגיד להם שהוא היה כל כך קטן!". . . אשתו של ניבן הצליחה ללמד אותה סקי מים, ללא הצלחה. בכל פעם היתה נופלת לתוך זרועותיו. ביום השלישי נימאס לה. היא עלתה על המגלשים ביד אחת, ודהרה על המים בלהטוטים מסחררים. . . אחרי שלא הצליח למצוא מועד מתיאם לתפקיד הראשי במחנה מרזו פולו שיועלה בתיאטרון החיפאי, הח" לים הבמאי יוסף מילוא לבצע את ה-תפקיד בעצמו. תהיה זו הפעם הראשונה, אחרי הפסקה של שנים, שמילוא יופיע כשחקן. . . התיאטרון החדש שעומד ל-הקים יצחק קדישזון, שיופיע מחצית השנה בישראל עם מחזות אמריקאיים ומח" צית השנה בארצות-הברית עם מחזות יש-ראליים, הוקם כתוצאה מהשפעתה של אישיות נכבדה — מאיר וייסנאל, מנהל מכון וייזמן. אחת הסיבות להתלהבותו של וייסנאל לרעיין: בנו, מייקל וייג'ר, יהיה אחד השחקנים הראשיים בתיאטרון, ולצורך זה הוא כבר לומד עברית. קדיש זון כבר הוזמן מטוס מיוחד באליעל להבאת התמאורות והשחקנים.